

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46Csp/103/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119288300
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:6119288300.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou v právnej veci žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, IČ: 043 55 211, so sídlom Příkop 843/4, Zábřdovice, 602 00 Brno, právne zastúpený: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka so sídlom Majerníkova 3479/3A, 841 05 Bratislava, adresa na doručovanie: JUDr. Katarína Hegedúšová, Pribinova25, 922 09 Bratislava, proti žalovanej: P. P., F.. XX.X.XXXX, Q. T. P. XXXX/XX, XXX XX Ž., Š. Z. J., o zaplatenie 100,- EUR s príslušenstvom, takt

rozhodol:

- I. Súd žalobu v celom rozsahu zamieťa.
- II. Žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného a druhoinštančného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

. Žalobou postúpenou z Okresného súdu Banská Bystrica dňa 28.8.2019, sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovane bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 100,- Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne (po výzve súdu žalobca súhlasil s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne) zo sumy 100,- Eur od 3.7.2016 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu žalobca skutkovo odôvodnil tým, že v dôsledku cezhraničnej fúzie, zlúčením obchodnej spoločnosti MINIHOTOVOST, a.s., so sídlom Příkop 843/4, Zábřdovice, 602 00 Brno, ktorá v rámci cezhraničnej fúzie zmenila svoju právnu formu na európsku akciovú spoločnosť MINIHOTOVOST, SE (nástupnícka spoločnosť) a obchodnej spoločnosti MINIHOTOVOST, a.s. (zanikajúca spoločnosť) so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35852453 v postavení pri cezhraničnej fúzii, prišlo ku zlúčeniu nástupníckej spoločnosti a zanikajúcej spoločnosti, pričom zanikajúca spoločnosť zanikla bez likvidácie a jej imanie prešlo na nástupnícku spoločnosť. Žalovaná sa prostredníctvom webovej stránky www.minipozicka.sk registrovala a požiadala žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 100,- eur. Pri registrácii uviedla svoje údaje: Katarína Kasáková, nar. 20.7.1981, bytom Kempelenova 33, Žilina. Pri registrácii a odoslaním žiadosti o poskytnutie úveru žalovaný zároveň potvrdila, že súhlasí so „Smluvou o zápůjčce“, ako aj všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, a zároveň potvrdil, že údaje, ktoré žalobcovi, ako veriteľovi, poskytla, sú pravdivé a úplné. Na základe Smluvou o zápůjčce č. 489410 zo dňa 28.5.2016 žalobca, ako veriteľ, poskytol žalovanej, ako dlžníkovi, úver vo výške 100,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s celkovými nákladmi, spojenými s úverom, vo výške 28,- Eur, t. j. zaplatiť celkovo čiastku vo výške 128,- Eur, a to do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. V zmysle Smluvy o zápůjčce č. 489410 sú celkové náklady, spojené s úverom, tvorené výlučne odplatom, čo predstavuje sumu vo výške 21,- Eur. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila riadne a včas svoj záväzok v zmysle uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, stal sa jeho dlh splatným, a to dňom 25.6.2016. Žalobca vyzýval žalovanú na úhradu jeho záväzku prostredníctvom upomienok, zasielaných formou SMS-správ alebo e-mailov. Na upomienky žalovaný nereagoval, telefonicky sa s ním žalobcovi nepodarilo skontaktovať. Zaslané boli 4 upomienky v súlade s dohodnutými všeobecnými podmienkami

poskytnutia úveru, a tým pádom vznikla žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi 12,- eur za zaslané upomienky. Dňa 18.4.2019 bola žalovanej zaslaná písomná výzva na úhradu dlhu. Žalovaná ku dňu vyhotovenia žaloby neuhradila žalobcovi žiadnu platbu.

3. Okresný súd Banská Bystrica žalobe vyhovel a dňa 4.6.2019 vydal platobný rozkaz pod sp.zn. 22Up/589/2019, ktorý si žalovaná neprezvala v odbernej lehote, a tak vec postúpil tunajšiemu súdu.

4. Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej bola riadne doručená do vlastných rúk dňa 12.9.2019, v súdom určenej lehote písomne nevyjadrila a zostala absolútne procesne nečinná.

5. Vzhľadom na to, že v danej veci išlo o drobný spor, súd v zmysle ust. § 177 ods. 2 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“) a ust. § 219 ods. 1 a 3 C.s.p., vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a verejne vyhlásil rozsudok dňa 6.11.2019, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Voči tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca.

6. O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením sp.zn. 7CoCsp/3/2020 zo dňa 26.2.2020, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odvodnení odvolací súd konštatoval, že neboli naplnené podmienky uvedené v § 177 ods. 2 písm. a) CSP rozhodnutím rozsudkom mimo pojednávania (t.j. verejným vyhlásením rozsudku), a tak odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Súd následne nariadil pojednávanie na 5.8.2020, na ktorom vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu a právnej zástupkyne žalobcu, ktorá svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnila v podaní doručenom súdu dňa 5.8.2020. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a vec posúdil podľa nižšie citovaných zákonných ustanovení:

8. Podľa čl. 17 ods. 1 Nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012, ďalej len „Brusel I“: „Vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 6 a článku 7 bodu 5, ak ide:

a) o zmluvu o predaji tovaru na splátky;

b) o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru, alebo

c) vo všetkých ostatných prípadoch o zmluvu uzavretú s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto členského štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto členského štátu, a zmluva spadá do rozsahu týchto činností.“

9. Podľa čl. 18 ods. 2 Nariadenia Brusel I: „Druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.“

10. Na základe vyššie citovaných ustanovení súd dospel k záveru, že je daná právomoc slovenského súdu vo veci rozhodnúť. Následne sa súd zaoberal rozhodným právom, nakoľko ide o zmluvný vzťah s cudzím prvom.

11. Podľa čl. 3 NARIADENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I): „Zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia zmluvné strany. Voľba musí byť urobená výslovne alebo jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu. Zmluvné strany si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.“

12. Podľa čl. 6 ods. 1 Nariadenia Rím I.: „Bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „spotrebiteľ“), s inou osobou, ktorá koná v rámci 4.7.2008SK Úradný vestník Európskej únie L 177/11 svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „podnikateľ“), sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ:

a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo

b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti.

13. Nakoľko z obsahu zmluvy vyplýva, že bola uzavretá podľa právneho poriadku Českej republiky, avšak neobsahuje výslovné a jasné určenie voľby práva, súd vychádzajúc z článku 6 ods. 1 Nariadenia Rím I. dospel k záveru, že zmluva medzi žalobcom a žalovaným sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa (Slovenská republika), pretože podnikateľ - žalobca, svoju činnosť smeruje na túto krajinu. Súd preto následne vychádzal z noriem slovenského práva.

14. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

15. Podľa ust. § 1 ods. 3 písm. l/ ZoSÚ, spotrebiteľským úverom nie sú: úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

16. Podľa ust. § 2 písm. a), b) a c) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

17. Podľa ust. § 24 ods. 1 ZoSÚ, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 16 až 42, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až z), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25.

18. Podľa ust. § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

19. Z výpisu z obchodného registra, vedeného Krajským súdom v Brne, mal súd zistené, že v dôsledku cezhraničnej fúzie zlúčením obchodnej spoločnosti MINIHOTOVOST, a.s., so sídlom v Prahe, ktorá v rámci cezhraničnej fúzie zmenila svoju právnu formu na európsku akciovú spoločnosť MINIHOTOVOST, SE (nástupnícka spoločnosť) s obchodnou spoločnosťou MINIHOTOVOST, a.s. so sídlom v Bratislave, v postavení pri cezhraničnej fúzii zanikajúcej korporácie (zanikajúca spoločnosť) došlo k zlúčeniu nástupníckej spoločnosti so zanikajúcou spoločnosťou, pričom zanikajúca spoločnosť zanikla bez likvidácie a jej imanie prešlo na nástupnícku spoločnosť.

20. V ďalšom mal súd zistené, že strany uzavreli dňa 28.5.2016 Smluvu o zápůjčke č. 489410 na diaľku, prostredníctvom internetovej komunikácie, zmluvu o úvere podľa zákona č. 89/2012 Občiansky zákoník a zákona č.145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvere, t.j. podľa práva Českej republiky. Na základe tejto zmluvy sa veriteľ zaviazal na žiadosť spotrebiteľa poskytnúť spotrebiteľovi krátkodobý bezúčelový úver, a to bez zbytočného odkladu odo dňa uzavretia zmluvy dohodnutým spôsobom poskytnúť spotrebiteľovi krátkodobý bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 100,- Eur a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky 100,- eur vrátiť a zaplatiť odplatu, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 128,- eur. Spotrebiteľ podaním žiadosti o poskytnutie úveru, ako aj následne uzavretím zmluvy žiadal veriteľa o poskytnutie úveru. Celkové náklady spotrebiteľa, spojené s úverom, boli tvorené výlučne odplatom, čo predstavuje sumu vo výške 28,- Eur. Spotrebiteľ pri podpise zmluvy vzal na vedomie, že výška RPSN (rozumej RPMN) je 2290,09 %. Spotrebiteľ sa v zmysle zmluvy zaviazal zaplatiť celkovú čiastku do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru na účet veriteľa, špecifikovaný na webovej stránke. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú, t. j. do splnenia práv a povinností z nej vyplývajúcich. Spotrebiteľ uzavretím zmluvy vyhlásil,

že súhlasí s obsahom zmluvy, bol pred uzavretím zmluvy oboznámený s všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru (ďalej len „VPPÚ“), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Okrem Smluvy o zápůjčke č. 489410 žalobca predložil súdu Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu uzavretú podľa zákona č. 335/2014 Z.z. a Dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzavretú podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb., t.j. podľa slovenského právneho poriadku a Všeobecné podmienky poskytnutí úveru. Ďalej žalobca súdu predložil potvrdenie o štyroch zaslaných upomienkach a výzvu na okamžité uhradenie dlžoby pred začatím konania zo dňa 18.4.2019.

21. Podľa bodu 10. VPPÚ (č.l. 7k) bolo zistené, že zmluva je uzavretá vygenerovaním elektronickej verzie spotrebiteľovi v užívateľskom profile spotrebiteľa, a to iba po schválení odoslanej žiadosti o úver spotrebiteľa veriteľom.

22. Podľa bodu 11 VPPÚ bolo napokon zistené, že zmluvou sa veriteľ zaväzuje na žiadosť spotrebiteľa a bez akýchkoľvek ďalších podmienok poskytnúť spotrebiteľovi krátkodobý, bezúčelový úver v lehote, uvedenej v zmluve, prevodom na účet spotrebiteľa, vedený v banke, alebo v pobočke zahraničnej banky so sídlom na území Slovenskej republiky, vkladom na účet spotrebiteľa, zmenkou alebo poštovou poukážkou a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa, spojené s úverom, v lehote, uvedenej v zmluve. Závazok veriteľa poskytnúť spotrebiteľovi úver je splnený odpísaním čiastky, zodpovedajúcej úveru, z účtu veriteľa, vedeného v banke alebo v pobočke zahraničnej banky, so sídlom na území Slovenskej republiky, uvedeného na webovej stránke, v prospech účtu spotrebiteľa. Veriteľ je oprávnený odmietnuť poskytnutie úveru v prípadoch, keď po uzavretí zmluvy a pred poskytnutím úveru zistí, že spotrebiteľ porušil ktorékoľvek z jeho vyhlásení podľa zmluvy a VPPÚ alebo existuje akákoľvek skutočnosť, spochybňujúca schopnosť spotrebiteľa plniť záväzky zo zmluvy. Ak nastane dôvod na odmietnutie poskytnutia úveru, veriteľ je o odmietnutí poskytnutia úveru povinný informovať spotrebiteľa a súčasne od zmluvy odstúpiť.

23. Právny predchodca žalobcu v danom prípade pri uzavieraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplývalo, že predmetom jeho činnosti bolo okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom. Súd konštatuje, že v zmysle cit. ust. § 2 písm. c) ZoSÚ, na neho treba hľadieť ako na tzv. iného veriteľa, pretože išlo o právnickú osobu, ktorá v rámci svojho podnikania poskytovala úvery, spĺňajúce aspoň jednu z podmienok podľa ust. § 1 ods. 3 c), f) a l) (právnym predchodcom žalobcu poskytnutý úver spĺňa podmienku podľa ust. § 1 ods. 3 písm. l) zákona - ide o úver splatný v lehote do 3 mesiacov). Zároveň však ním poskytnutý úver nespĺňa žiadnu z podmienok, uvedených v ust. § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r) a zároveň nejde o banku, pobočku zahraničnej banky a finančnú inštitúciu podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť, udelené Národnou bankou Slovenska. Dlužník zmluvu uzavíeral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzavieraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania.

24. Súd prvej inštancie po vrátení veci odvolacím súdom vychádzal zo záverov zrušujúceho uznesenia Krajského súdu sp.zn. 7CoCsp/3/2020 zo dňa 26.2.2020. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení konštatoval, že ak sa žalovaný v súdom stanovenej lehote podľa § 167 ods. 2 CSP k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadrí, znamená, že skutkové tvrdenia uvádzané v žalobe, na základe ktorých sa žalobca domáha splnenia povinností podanou žalobou, nespochybňuje. V danom prípade, ak súd prvej inštancie žalobu zamietol, došlo neprípustne k porušeniu princípu rovnosti strán v konaní, keďže namiesto žalovaného, ktorý žiadnu procesnú aktivitu v konaní nevynaložil, spochybnil opodstatnenosť a dôvodnosť podanej žaloby, čím vytvoril stav, že tvrdenia žalobcu v žalobe vo vzťahu k postaveniu žalovaného ako procesnej strany v konaní, sa stali sporné. K záveru o možnej neopodstatnenosti žaloby by súd mohol dospieť iba na základe postupu podľa § 177 ods. 1 CSP, t.j., že by vo veci nariadil pojednávanie, vykonal dokazovanie spôsobom, ako to ustanovuje zákon (Civilný sporový poriadok) a ať na základe takéhoto postupu v konaní by mohol vyniesť vo veci rozsudok.

25. V zmysle vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie a opätovne žalobu preskúmal. Žalobca tvrdil, že Žalovanému bol zo strany žalobcu na základe zmluvy poskytnutý úver vo výške 100,- Eur na číslo bankového účtu žalovaného. Uvedená skutočnosť podľa tvrdení žalobcu vyplýva i z listinných dôkazov, ktoré žalobca súdu prvej inštancie predložil vo forme príloh k návrhu na začatie konania. Žalobca nesúhlasil s konštatovaním súdu prvej inštancie, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno pri preukázaní dôvodu

uplatňovaného nároku. S ohľadom na uvedené súd opätovne preskúmal prílohy žaloby, a to najmä Zmluvu o zápujčce č. 489410. Žalobca síce tvrdil, že peniaze, ktoré sú predmetom zmluvy poukázal na účet žalovanej, avšak uvedené nevyplýva ani z obsahu zmluvy ani iných listinných dôkazov. Žalobca preukázal uzavretie zmluvy o pôžičke, v zmysle ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému pôžičku vo výške 100,- Eur, a to bez zbytočného odkladu odo dňa uzavretia zmluvy. Žalobca však nijakým spôsobom nepreukázal (neuniesol dôkazné bremeno), že by jeho právny predchodca žalovanému aj reálne prenechal predmetné peňažné prostriedky vo výške 100,- Eur prevodom na jeho účet, či iným spôsobom, ktorý bližšie nešpecifikoval ani v samotnej zmluve podľa dohodnutých zmluvných podmienok a spôsobom podľa VPPÚ. Podľa znenia zmluvy mal veriteľ, t.j. žalobca poukázať žalovanej peňažné prostriedky bez zbytočného odkladu (chýba presné časové určenie, kedy majú byť peňažné prostriedky poskytnuté) a dohodnutým spôsobom (chýba určenie spôsobu, akým majú peňažné prostriedky poskytnuté). Nakoľko žalobca žiadnym dôkazom nepreukázal poskytnutie plnenia žalovanému, poukázaním sumy 100,- Eur na účet žalovaného, či iným spôsobom uvedeným v čl. 11 VPPÚ, nie je teda preukázané, či vôbec nastali účinky „zmluvy o úvere“ a záväzok žalovaného vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v lehote 28 dní od ich poskytnutia. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že samotná zmluva neobsahuje ani údaj o prípadnom bankovom účte žalovanej, na ktorý by peňažné prostriedky mali byť prípadne pripísané. Zároveň súd zdôrazňuje, že žalobca si bol vedomý na základe predošlého rozsudku, čo súd považuje za sporné (preukázanie, že reálnej žalovanej poskytol finančné prostriedky) a ani dodatočne uvedené nepreukázal, resp. nekonkretizoval z čoho poukázanie finančných prostriedkov na účet žalovanej vyplýva. Rovnako sa nezúčastnil pojednávania a svoju neúčast na pojednávanie iba stručne ospravedlnila právna zástupkyňa žalobcu bez ďalšieho. Súd v nadväznosti na uvedené konštatuje, že žalobca v konaní neuniesol dôkazné bremeno preukazujúce jeho skutkové tvrdenia o poskytnutí úveru žalovanej a nepreukázal, že mu vznikol nárok na vrátenie peňažných prostriedkov zo strany žalovaného, a preto žalobu súd v celom rozsahu zamietol. Navyše súd zdôrazňuje, že v zmysle § 132 ods. 2 CSP „opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy“. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca síce tvrdil, že poskytnutie prostriedkov vyplýva z listinných dôkazov, no neuviedol z akých dôkazov má táto skutočnosť vyplývať. Ani preskúmaním listín, ktoré sú prílohou žaloby, súd k takémuto záveru nedospel a navyše konštatuje, že nie je povinnosťou súdu bez jasného a zrozumiteľného opisu skutkových okolností v žalobe zisťovať, z čoho majú tvrdenia žalobcu vyplývať.

26. V závere súd považuje za potrebné poukázať na závery uznesenia Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019, podľa ktorého: „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená).“ Aj v zmysle uvedeného právneho názoru Ústavného súdu SR, súd žalobu z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcu žalobu v celom rozsahu zamietol.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Hoci žalovaná bola v plnom rozsahu úspešná, nakoľko jej v konaní nemohli vzniknúť vzhľadom na jej pasivitu žiadne trovy konania, súd jej ich náhradu nepriznal, a to v rozsahu trov prvoinštančného ako aj druhoinsančného konania, ktoré tvoria jeden celok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzyva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.